

Тя го гледа с интерес николко мига и отново зарави очи в книгата.

Но любопитството наделява.

Мария се изправи, прибира книгата и оделлото и се отправи към него.

II

- Кого чакате?

Борис става от пейката.

- Простете... Искам да видя господин Спиридов.

- Баща ми познава ли ви?

- Не. Но аз съм чиновник от фирмата и искам да разкрия пред него някои неща, които са в интерес на работата.

- Какво искате да разкриете?

- Това са неща, които не представляват интерес за вас.

- Задо не се отнесете до директора? Аз предполагам, че баща ми няма да ви изслуша.

Борис се усмихва за шир и лицето му отново добива напречнатия си израз.

- Слушащ е по-особен...

Мария свежда очи.

Гледа усмивка издава нейното решение:

- Де ^{консул} на баща си за вас.

Тя се обръща и тръгва към къщата.

II

Зара закончава елегантния си пенивар.

Спиридов се е разположил удобно на едно кресло.

Влиза Мария.

- Навън чака един младеж, който иска да говори с тебе!

Спиридов се навърва.

- Какъв младеж?